

Ohlédnutí za Jaromírem Radeckým

Milý, sympatický, vždy v dobré náladě, tak na něj všichni vzpomínáme. Málokdo už ale ví, jakých sportovních výsledků za svůj život dosáhl. A nebylo jich zrovna málo. Již jako dorostenec byl členem českého hokejového mužstva, velmi rád lyžoval, věnoval se tenisu a kanoistice. A ve všech těchto sportech dosáhl významných ocenění, bylo jich tolik, že je ani všechny nedokáží spočítat. Zmíním se tedy alespoň o některých.

Měl velmi rád hory a vůbec si neuměl představit, že by nestrávil větší část zimy na lyžích. Byl několikanásobným regionálním mistrem v obřím slalomu a na národním mistrovství Švýcarska získal v osmdesátých letech třetí místo.

Významných úspěchů dosáhl i v kanoistice. Byl trojnásobným vítězem národního turnaje ve Švýcarsku, v roce 1971 byl dvojnásobným mistrem Švýcarska v kanoistice a mnohonásobný vítěz mezinárodních závodů regaty v Rapperswilu. Několikrát vyhrál mezinárodní závody regaty v Mülhausenu. V roce 1989 zvítězil na mezinárodní kanoistické olympiádě seniorů v Dánsku.

Co se týče tenisu, ten patřil k jeho nejoblíbenějším sportům. Bez něho si život ani nedovedl představit. Již od roku 1971 byl člen tenisového klubu ve švýcarském Nussbaumentu, byl 21x mistrem kantonu Aargau a získal i mnoho dalších vítězství. V roce 2001 vedl švýcarskou tenisovou delegaci, do Adelaide v Austrálii, kde se jeho tým umístil v první desítce. Úplně naposledy vedl švýcarskou delegaci na mistrovství světa seniorů v tenisu v roce 2010 v Turecku. Tehdy se jeho tým umístil na prvním místě.

Jaromír Radecký žil v letech 1969-2010 ve Švýcarsku, od roku 2010 v Podmokách, kde také 7.srpna 2026 zemřel. I zde se zapojil do mnohých sportovních aktivit, téměř do posledních dnů svého života ještě hrál tenis. Nezabýval se však pouze sportem. Krásně zpíval, hrál na kytaru, nádherně tančil. Společně s manželkou či přáteli navštěvoval koncerty vážné hudby, měl předplatné do Národního divadla, miloval klasické opery, ale neměl rád jejich ne vždy povedenou modernizaci.

Zajímalo ho i výtvarné umění, společně s manželkou se pravidelně účastnil různých vernisáží a výstav obrazů, navštěvoval muzea a galerie. Byl to člověk velice aktivní, nedokázal jen tak sedět doma, o víkendech s manželkou či vnoučaty navštěvoval hrady a zámky, různé přírodní zajímavosti, sledoval veškeré zajímavé akce a vždy chtěl být při tom. Ve společnosti byl velice oblíbený, byl vzdělaný, vtipný, každý ho měl rád.

Svoji manželku Danielu podporoval v jejích aktivitách v Obci spisovatelů, navštěvoval s ní různé akce a setkání v Karlíně, účastnil se s ní několikrát také mezinárodních dnů poezie v Broumově, radoval se z každého jejího úspěchu, z každé nové knihy, která jí vyšla. Měl velice rád různé oslavy a posezení s přáteli, vždy dokázal vymyslet oslavenci netradiční dárek, ať už to bylo třeba vysázení růží manželce pod okny, namalování krásného obrázku, malé album s fotografiemi z jejich společných aktivit, doplněné vtipnými komentáři. Vždy dokázal vymyslet něco nového a nečekaného. K patnáctému výročí svatby napsal manželce krásnou báseň, oslavující těch uplynulých 15 let jejich společného a velmi šťastného manželství.

Svíce jeho života dohořela, ale zůstane tu dále s námi v našich srdcích a v našich vzpomínkách.

Daniela Radecký